

**MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA**

DECIZIA NR. 107

din 25.09.2007

privind soluționarea contestației formulate de

.....,

din localitatea Vatra Moldoviței, județul Suceava,

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava

sub nr.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de inspecție fiscală prin adresa nr., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr., cu privire la contestația formulată de, din localitatea Vatra Moldoviței, județul Suceava.

..... contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr., întocmită de Activitatea de inspecție fiscală Suceava.

Prin adresa nr., DGFP Suceava, Biroul Soluționare Contestații, în temeiul pct. 175.1 din Hotărârea nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în care se precizează că:

„175.1. În contestațiile care au ca obiect sume se va specifica cuantumul sumei totale contestate, individualizată pe categorii de impozite, taxe, datorii vamală, contribuții, precum și accesorii ale acestora. În situația în care se constată nerespectarea acestei obligații, organele fiscale de soluționare competente vor pune în vedere contestatorului, printr-o adresă, să precizeze, în termen de 5 zile de la comunicarea acesteia, cuantumul sumei contestate, individualizată”,

a solicitat, ca în termen de 5 zile de la data primirii acesteia, să precizeze care este cuantumul sumei totale contestate, întrucât această sumă nu rezultă din contestația depusă.

Deoarece din răspunsul dat de petentă și înregistrat la DGFP Suceava sub nr. nu rezultă suma contestată (întrucât petenta face referire și la altă contestație depusă de acesta împotriva unei alte decizii de impunere soluționată la

momentul respectiv), conform pct. 2.1 din Ordinul Nr. 519 din 27 septembrie 2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

„2. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 175 - Forma și conținutul contestației

2.1. În situația în care contestatorul precizează că obiectul contestației îl formează actul administrativ atacat, fără însă a menționa, înăuntrul termenului acordat de organul de soluționare, cuantumul sumei totale contestate, individualizată pe feluri de impozite, taxe, datorie vamală, contribuții, precum și accesorii ale acestora, sau măsurile pe care le contestă, contestația se consideră formulată împotriva întregului act administrativ fiscal”,

considerăm contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr., întocmită de Activitatea de inspecție fiscală Suceava, privind **suma totală de**, reprezentând:

- – TVA;
- – majorări TVA;
- – penalități TVA.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 177 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 175 și 179 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, devenite art. 205 și 209 prin republicare la data de 31.07.2007, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este învestită să se pronunțe asupra contestației.

I. contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr., întocmită de Activitatea de inspecție fiscală Suceava, privind suma totală de, reprezentând TVA în sumă de și accesorii TVA în sumă de

În contestația depusă, petenta susține că referitor la obligația de plată a TVA, stabilită de organul de control în sarcina acesteia, nu s-a ținut cont de prevederile art. 9 din Legea nr. 345/2002, ci numai de Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal.

Contestatoarea afirmă că aceasta s-a conformat prevederilor art. 9 din Legea nr. 345/2002, depunând cerere în termen de scoatere ca plătitor de TVA.

Referitor la stabilirea în sarcina acesteia a unui impozit pe venit datorat bugetului de stat, petenta afirmă că această datorie a fost stabilită retroactiv, cu toate că pentru anii 2005 și 2006 are în posesie declarațiile de venit fără a avea obligația de plată a acestui impozit.

Mai mult decât atât, susține că beneficiază din 2005 de scutire de la plata acestui impozit conform O.G. /1998 privind scutirea de impozit pe venit, având ca activitate – servicii turistice, scutire de care beneficiază până în anul 2008.

Contestatoarea mai solicită reverificarea contestației depusă de aceasta în anul 2005.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr., întocmită de Activitatea de inspecție fiscală Suceava, s-a stabilit în sarcina suma totală de, reprezentând TVA în sumă de și accesorii TVA în sumă de

Inspecția fiscală a cuprins perioada 01.07.2004-31.03.2007 pentru TVA.

Din constatările organelor de control rezultă că a funcționat în baza autorizației nr. eliberată de Consiliul Județean Suceava, iar ulterior, în baza autorizației nr.

Referitor la TVA, s-a constatat că pentru trim. III și IV 2004, asociația a dedus suplimentar TVA în sumă delei, fără a avea documente justificative. De asemenea, asociația a dedus TVA în sumă de lei care provine din cheltuieli care nu au fost efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării veniturilor. Diferența de TVA stabilită suplimentar pentru anul 2004 este în sumă de lei pentru care s-au calculat majorări în sumă de lei și penalități în sumă de lei.

De asemenea, AF nu a evidențiat și nu a depus deconturi TVA din luna ianuarie 2005 până în prezent. Astfel, s-a procedat la calcularea TVA deductibil și TVA colectat pentru perioada 01.01.2005-31.03.2007, stabilindu-se TVA de plată în sumă de lei, pentru care s-au calculat majorări în sumă de lei și penalități în sumă de lei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la suma de, reprezentând taxa pe valoarea adăugată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava prin Biroul soluționare contestații este investită să se pronunțe asupra legalității emiterii

Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr., întocmită de Activitatea de inspecție fiscală Suceava, în condițiile în care petenta susține că este scutită de la plata TVA, întrucât susține că a depus la organul fiscal cererea de scoatere ca plătitor de TVA.

În fapt, s-a constatat că pentru trim. III și IV 2004, asociația a dedus suplimentar TVA în sumă de lei, fără a avea documente justificative. De asemenea, asociația a dedus TVA în sumă de lei care provine din cheltuieli care nu au fost efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării veniturilor. Diferența de TVA stabilită suplimentar pentru anul 2004 este în sumă de lei pentru care s-au calculat majorări în sumă de lei și penalități în sumă de lei.

De asemenea, AF nu a evidențiat și nu a depus deconturi TVA din luna ianuarie 2005 până în prezent. Astfel, s-a procedat la calcularea TVA deductibil și TVA colectat pentru perioada 01.01.2005-31.03.2007, stabilindu-se TVA de plată în sumă de lei, pentru care s-au calculat majorări în sumă de lei și penalități în sumă de lei.

În drept, referitor la suma de lei reprezentând TVA aferent trim. III și IV 2004, sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 21** alin. 44 din Hotărârea nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, prevede:

„Înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare”.

Se reține faptul că documentele justificative sunt bază pentru înregistrările din evidența contabilă, dar trebuie să respecte reglementările contabile în vigoare. Dacă nu îndeplinesc condițiile impuse de reglementările contabile, respectiv de Legea contabilității nr. 82/1991, aceste înscrisuri nu reprezintă documente justificative și prin urmare, nu vor sta la baza înregistrărilor contabile.

- **Art. 6 și art. 24** din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată la 26 august 2002, prevăd:

ART. 6

„(1) Orice operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

(2) Documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitate angajează răspunderea persoanelor care le-au întocmit, vizat și aprobat, precum și a celor care le-au înregistrat în contabilitate, după caz”.

ART. 24

„Registrul-jurnal, Registrul-inventar și Cartea mare, precum și documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitatea financiară[...]”.

Din acest text de lege se înțelege că orice înregistrare în evidența contabilă trebuie să aibă la bază un document justificativ.

Referitor la suma de lei reprezentând TVA dedus în trim. I și II 2004 de către asociație, organul de inspecție fiscală a constatat că aceasta a dedus TVA aferent cheltuielilor cu energia electrică, dar fără a avea la baza înregistrărilor contabile un document justificativ.

Dar Legea contabilității prin articolele mai sus menționate prevede obligativitatea existenței unui document justificativ la baza oricărei înregistrări contabile. Rezultă de aici că în mod legal organul fiscal a stabilit în sarcina AF TVA în **sumă de lei**, drept pentru care **urmează să se respingă contestația ca neîntemeiată** pentru această sumă.

Referitor la suma de lei, reprezentând TVA dedus în trim. I și II 2004 aferent cheltuielilor cu materiale de construcții, despre care organul de inspecție fiscală susține că nu au fost efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării veniturilor, sunt aplicabile prevederile art. 143 alin. 3 lit. a și art. 49 alin. 7 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal:

ART. 143

„[...] (3) Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă;

b) taxa pe valoarea adăugată achitată pentru bunurile importate.[...]”.

ART. 49

[...] (7) Nu sunt cheltuieli deductibile:

a) sumele sau bunurile utilizate de contribuabil pentru uzul personal sau al familiei sale;[...]”.

Potrivit acestui articol, persoanele impozabile au dreptul la deducerea TVA aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, dar cu condiția ca

aceste bunuri să fie utilizate în folosul operațiunilor sale taxabile, deci în scopul realizării veniturilor.

Or, în cazul de față, AF obține venituri din prestări de servicii turistice și a dedus TVA aferent facturilor de achiziții materiale de construcții, sume care nu au fost acceptate la deducere de organul fiscal pe motiv că nu sunt în scopul realizării veniturilor și că au fost folosite în scop personal.

Deoarece materialele achiziționate au fost utilizate în scopuri personale și nu în folosul operațiunilor sale taxabile, în conformitate cu prevederile art. 49 alin. 7 lit. a din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, AF a pierdut dreptul de deducere a TVA aferentă acestora, motiv pentru care în mod legal organul fiscal a procedat la stabilirea TVA suplimentar de plată în **sumă de lei**, drept pentru care **urmează a se respinge contestația** cu privire la această sumă **ca neîntemeiată**.

În ceea ce privește suma de, reprezentând TVA stabilit suplimentar de organele fiscale, sunt incidente prevederile:

➤ **Art. 156 și art. 150** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicat:

ART. 156

Evidența operațiunilor impozabile și depunerea decontului

(1) Persoanele impozabile, înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, au următoarele obligații din punct de vedere al evidenței operațiunilor impozabile:

a) **să țină evidența contabilă potrivit legii, astfel încât să poată determina baza de impozitare și taxa pe valoarea adăugată colectată pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii efectuate, precum și cea deductibilă aferentă achizițiilor;**

b) **să asigure condițiile necesare pentru emiterea documentelor, prelucrarea informațiilor și conducerea evidențelor prevăzute de reglementările în domeniul taxei pe valoarea adăugată;**

c) **să furnizeze organelor fiscale toate justificările necesare în vederea stabilirii operațiunilor realizate atât la sediul principal, cât și la subunități;**

d) **să contabilizeze distinct veniturile și cheltuielile rezultate din operațiunile asocierilor în participațiune. Drepturile și obligațiile legale privind taxa pe valoarea adăugată revin asociatului care contabilizează veniturile și cheltuielile, potrivit contractului încheiat între părți. La sfârșitul perioadei de raportare, veniturile și cheltuielile, înregistrate pe naturi, se transmit pe bază de decont fiecărui asociat, în vederea înregistrării acestora în contabilitatea proprie. Sumele decontate între părți fără respectarea acestor prevederi se supun taxei pe valoarea adăugată, în cotele prevăzute de lege.**

(2) Persoanele înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată trebuie să întocmească și să depună la organul fiscal competent, pentru fiecare perioadă fiscală, până la data de 25 a lunii următoare perioadei fiscale inclusiv, decontul de taxă pe valoarea adăugată, potrivit modelului stabilit de Ministerul Finanțelor Publice. Operațiunile prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) și art. 151

alin. (1) lit. b) vor fi evidențiate în decontul de taxă pe valoarea adăugată atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă. Pentru plătitorii de taxă pe valoarea adăugată în regim mixt se aplică prevederile art. 147, pentru determinarea taxei de dedus.

(3) Persoanele neînregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, care sunt beneficiari ai operațiunilor prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) și art. 151 alin. (1) lit. b), trebuie să întocmească un decont de taxă pe valoarea adăugată special, potrivit modelului stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, pe care îl depun la organul fiscal competent numai atunci când realizează astfel de operațiuni. Decontul se depune până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost primită factura prestatorului sau a fost efectuată plata către prestator, în cazul plăților fără factură. Pentru operațiunile de leasing extern, decontul special se depune până la data de 25 a lunii următoare celei stabilite prin contract pentru plata ratelor de leasing și/sau celei în care au fost efectuate plăți în avans”.

ART. 150

Plătitorii taxei pe valoarea adăugată

(1) Pentru operațiunile din interiorul țării, plătitorii taxei pe valoarea adăugată sunt:

a) persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, pentru operațiunile taxabile realizate;

b) beneficiarii prestațiilor de servicii taxabile, efectuate de persoane impozabile stabilite în străinătate, prevăzute la [art. 133](#) alin. (2) lit. c), indiferent dacă beneficiarii sunt sau nu înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată.[...].”

- **art. 20** din OG 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, devenit art. 22 prin republicare, având același conținut, prevăd care sunt obligațiile persoanelor impozabile:

ART. 20

„Obligațiile fiscale

Prin obligații fiscale, în sensul prezentului cod, se înțelege:

a) obligația de a declara bunurile și veniturile impozabile sau, după caz, impozitele și taxele datorate;

b) obligația de a calcula și de a înregistra în evidențele contabile și fiscale impozitele și taxele;

c) obligația de a plăti, la termenele legale, impozitul și taxa datorată;[...].”

Potrivit textelor de lege mai sus citate, persoanele impozabile au obligația de a ține evidența contabilă potrivit reglementărilor în vigoare, de a determina TVA colectată și deductibilă și de a depune decontul de TVA la organul fiscal până la data de 25 a lunii următoare perioadei fiscale.

De asemenea, persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de TVA, au obligația de a plăti această taxă, la termenele legale, pentru operațiunile taxabile realizate.

În contestația depusă, afirmă că nu mai este plătitor de TVA, deoarece a solicitat scoaterea din evidență ca plătitor de TVA în conformitate cu prevederile art. 9 din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, aceasta beneficiind din 2005 de această scutire de TVA.

- **Art. 23 alin. 2** din Hotărârea Nr. 598 din 13 iunie 2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată face precizarea că persoanele impozabile care solicită scoaterea din evidență trebuie să facă dovada achitării obligației de plată privind TVA din ultimul decont:

ART. 23

„[...] (2) Persoanele impozabile înregistrate ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, care în anul 2001 au realizat venituri din operațiuni taxabile sub plafonul de 1,5 miliarde lei, pot solicita scoaterea din evidență ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată. De asemenea, pot solicita scoaterea din evidență ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată persoanele impozabile care s-au înregistrat ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată de la 1 ianuarie 2002 până la data intrării în vigoare a prezentei legi, în situația în care nu au realizat venituri din operațiuni taxabile mai mari de 600 milioane lei inclusiv. Persoanele impozabile care solicită scoaterea din evidență trebuie să facă dovada achitării obligației de plată privind taxa pe valoarea adăugată din ultimul decont privind taxa pe valoarea adăugată. Persoanele impozabile care nu îndeplinesc această obligație nu pot beneficia de prevederile art. 9 alin. (3) din lege, respectiv nu pot solicita scoaterea din evidență ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată. Cererea de scoatere din evidență se depune la organul fiscal teritorial până la data de 30 septembrie 2002.[...]”.

Deoarece AF nu a făcut dovada acestei plăți, și mai mult decât atât, prin adresa nr. Administrația Finanțelor Publice Câmpulung Moldovenesc i-a comunicat faptul că nu a fost scoasă din evidența plătitorilor de TVA, a decăzut din dreptul de a beneficia de scutire de TVA, aceasta având în continuare obligația de plată a taxei pentru operațiunile impozabile efectuate.

- **Art. 148** din Codul Fiscal, prevede:

ART. 148

„Determinarea taxei de plată sau a sumei negative de taxă

(1) În situația în care taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate de o persoană impozabilă, care este dedusă într-o perioadă fiscală, este mai mare decât taxa pe valoarea adăugată colectată,

aferentă operațiunilor taxabile, rezultă un excedent în perioada de raportare, denumit în continuare sumă negativă a taxei pe valoarea adăugată.

(2) În situația în care taxa pe valoarea adăugată aferentă operațiunilor taxabile, exigibilă într-o perioadă fiscală, denumită taxă colectată, este mai mare decât taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor și serviciilor achiziționate, dedusă în acea perioadă fiscală, rezultă o diferență denumită taxă pe valoarea adăugată de plată pentru perioada fiscală de raportare”.

În conformitate cu prevederile acestui text de lege, organul fiscal în mod legal a stabilit suplimentar în sarcina AF **suma de** reprezentând TVA, calculat ca diferență între total TVA colectată și total TVA deductibilă, drept pentru care **urmează a se respinge** contestația cu privire la această sumă, ca fiind **neîntemeiată**.

Referitor la afirmația AF potrivit căreia la stabilirea obligației de plată a TVA organul fiscal a aplicat prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și nu a ținut cont și de prevederile Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, facem precizarea că, deoarece perioada fiscală supusă controlului a fost 01.07.2004-31.12.2006, în această perioadă era în vigoare Codul Fiscal – Legea nr. 571/2003, iar prin aprobarea lui a abrogat Legea nr. 345/2002.

Referitor la solicitarea petentei de reanalizare a contestației depusă de aceasta în anul 2005, împotriva altui titlu de creanță, Biroul soluționare contestații nu poate reveni asupra acesteia, întrucât contestația a fost soluționată a momentul respectiv, iar decizia de soluționare este definitivă, dovadă fiind prevederile art. 179 din OG 92/2003, republicată la 24.06.2004, devenit art. 210 prin republicare la 31 iulie 2007:

„Decizia sau dispoziția de soluționare

(1) În soluționarea contestației, organul competent se pronunță prin decizie sau dispoziție, după caz.

(2) Decizia sau dispoziția emisă în soluționarea contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac”.

2. Referitor la suma de, reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de, Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr., Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe dacă datorează această sumă, în condițiile în care obligația bugetară pentru care s-au calculat majorări și penalități de întârziere este datorată și nu a fost achitată la scadență.

În fapt, organul fiscal a calculat pentru neplata în termen a taxei pe valoarea adăugată, stabilită prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr., majorări de întârziere în sumă de și penalități de întârziere în sumă de, pentru perioada 25.10.2004 - 14.06.2007.

În drept, sunt aplicabile prevederile:

- **Art. 114 alin. 1, art. 115 alin. 1 și alin. 2 lit. a și ale art. 120 alin. 1 din O.G. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, republicată la 24 iunie 2004:

ART. 114

„Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(2) Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi, dobânzi și penalități de întârziere stabilite potrivit legii”.

ART. 115

„Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru diferențele de impozite și taxe, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței impozitului sau taxei, pentru care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acestuia inclusiv;”

ART. 120

„Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor”.

Articolele 114, 115 mai sus citate au devenit prin republicare la 26.09.2005 art. 115, art. 116, având același conținut, iar art. 120 a devenit art. 121 cu conținutul următor:

ART. 121

„Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,6% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora până la data stingerii acestora inclusiv. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor”.

Începând cu data de 01.01.2006 sunt aplicabile prevederile art. 4 alin. 1 și 2 și ale art. 3 din Legea nr. 210/04.07.2005, unde se precizează că:

„(1) La data de 1 ianuarie 2006 se abrogă art. 120 din Codul de procedură fiscală.

(2) În toate actele normative în care se face referire la noțiunile de dobânzi și/sau penalități de întârziere aceste noțiuni se înlocuiesc cu noțiunea de majorări de întârziere”.

„Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.[...]

(5) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

Având în vedere că nu se contestă modul de calcul al acestora, iar pentru sumele care au generat aceste majorări și penalități de întârziere, contestația a fost respinsă, potrivit principiului de drept „**accessorium sequitur principale**”, urmează a se respinge contestația și pentru acest capăt de cerere.

Prin urmare, majorările și penalitățile de întârziere în **sumă totală de** au fost stabilite în mod legal de către organele fiscale, fapt pentru care **urmează să se respingă contestația** pentru acest capăt de cerere **ca neîntemeiată**.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 21 alin. 44 din Hotărârea nr. 44 din 22 ianuarie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 143 alin. 3 lit. a și art. 49 alin. 7 lit. a, art. 156 și art. 150, art. 148 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, art. 6 și art. 24 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată la 26 august 2002, art. 20 din OG 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, devenit art. 22 prin republicare, art. 114 alin. 1, art. 115 alin. 1 și alin. 2 lit. a, art. 120 alin. 1 și ale art. 179 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată la 24 iunie 2004, devenite art. 115, art. 116, art. 121 prin republicare, art. 23 alin. 2 din Hotărârea Nr. 598 din 13 iunie 2002 pentru aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, art. 4 alin. 1 și 2 și ale art. 3 din Legea nr.

210/04.07.2005, coroborate cu prevederile art. 216 din Codul de procedură fiscală, republicată la 31 iulie 2007, se:

DECIDE:

Respingerea contestației depuse de, împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr., întocmită de Activitatea de inspecție fiscală Suceava, privind **suma totală de**, reprezentând:

- – TVA;
- – majorări TVA;
- – penalități TVA.

ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,